

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת בהר בחקותי
תשפ"ג

גליון
י"א

שיעורים אין חנוך

דינסטאג פרשת צו, שנת תשפ"ג קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

אז אן קינדער וועט אייך זיין גרינגער, פריידט זיך אז איינער פלאג, ארבעט און כח גייט אריין אין אייערע קינדער."

די זעלבע זאך איז מיט א מחנכת; עס קען זיך אמאל דאכטן, 'אז איך וועל ארבעטן אין א אפיס, נעבן א פיש טאנק, מיט א פיגל נעסט, וואו עס שפילט מוזיק, און עס רינט דארט וואסער - וועט מיר זיין גרינגער; עס איז נישט אמת, ווייל אויב איז אןגעשריבן אויבן אין הימל נישט צו האבן קיין כח וועט אין אפיס נישט זיין גרינגער.

דאנקען דעם אייבערשטן געבט פרישע כח
אז מען וויל האבן כח קען מען געבטן דעם אייבערשטן, און דאנקען דעם אייבערשטן; אזוי ווי ווען א געטערי גייט אויס, שטעקט מען דאס איין און עס פילט זיך צוריק און, די זעלבע איז ווען א מענטש שפירט ווי די גאנצע כח פונעם טאג האט זיך שוין אויסגעניצט, איז דא אן עצה ווי אזוי זיך צוריק אנפילן מיט כח, דאנקען דעם אייבערשטן געבט נייע געטערי, פרישע כח פאר'ן מענטש.

א צווייטע מאמע פאר די קינדער
געווענליך האבן לערערנס מער ליב די תלמידות וואס הערן אויס, זיי ווילן הערן נאך א שמועס און נאך שמועס, און די אנדערע קינדער וואס זענען נישט אינטערעסירט אין די שמועסן - זיי האט מען נישט אזוי שטארק ליב, דארף מען וויסן, א לערערין איז א צווייטע מאמע פאר די קינדער; אזוי ווי מען זעט ביי א משפחה מיט קינדער, וואס טוט די מאמע לא עלינו ולא עליכם ווען איין קינד שפירט זיך נישט גוט, ער איז שוואך און פראבלאמאטיש? מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, די מאמע לאזט אפ אלע געזונטע קינדער, זי צעטיילט זיי צווישן אירע געשוויסטער, און פארלייגט זיך אויף דעם קינד, די זעלבע דארף זיך די לערערין בעיקר פארלייגן צו כאפן די קינדער וואס זענען שווער, און עס קוקט אויס ווי זיי זענען נישט אינטערעסירט אין גארנישט, און זיי געבן א שמיכל, א גוט ווארט, זיי ווייזן דאס מערקטע ליבשאפט.

פארזעצונג אין עמוד ב' <<

די לערערין דארף וויסן יעדעס קינד'ס תכונת הנפש און נאטורן, ביי וועם מען דארף יא זען און ביי וועם מען דארף זיך צומאכן די אויגן און נישט זען, פאר וועם מען קען זאגן שטרענג און פאר וועם מען דארף עס זאגן מער רואיג. ברוב ה' די ישיבה שטייט שוין פופצן יאר, עס איז דא צייטן וואס עס איז זייער שטרענג, עס איז דא צייטן וואס מען איז בכלל נישט שטרענג, און עס איז דא צייטן וואס צו איינעם איז מען זייער שטרענג און צו איינעם נישט, דאס ארבעט דורך 'התבודדות ותפלה', איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל האבן די ריכטיגע צוגאנג פאר יעדעס קינד באזונדער, צו וויסן ווי אזוי צו זאגן.

צוויי וועגן ווי אזוי צו זאגן מוסר
ווען מען וויל זאגן 'מוסר' איז דא צוויי וועגן ווי אזוי מען קען עס זאגן. ברוב ה' יעצט גייען אלע תלמידות אנגעטון איידל און וואיל, אבער עס איז געווען צייטן וואס עס זענען אריין געקומען ביי אונז אין סקול תלמידות וואס זענען געגאנגען אנגעטון נישט אזוי ווי מען דארף; איז דא צוויי וועגן ווי אזוי מען קען זאגן, אדער זאגט מען: "דו ביסט א פריצות'דיגע מיידל!" אבער בעסער איז אז מען זאגט: "דו ביסט זייער זייער שיין", "דו ביסט זייער צניעות'דיג", אזוי וועט זי שוין אליינס וועלן גיין אנגעטון צניעות'דיג, און נאכדעם קען מען שוין זען ביי יעדע קינד באזונדער 'ווען' צו זאגן און 'וויפיל' צו זאגן. די לופט אין פתח דארף זיין אז 'אלע' קינדער זענען אנגעטון שיין, צניעות'דיג, איידל, בא'טעמ'ט און ערליך.

אין אפיס וועט נישט זיין גרינגער
אמאל איז א פרוי געקומען צו איינער פון די הייליגע צדיקים אין ארץ ישראל, דער סטייפלער גאון זכרוננו לברכה, זי האט געזאגט אז זי האט נישט קיין כח מער זיך צו מוטשען מיט אירע קינדער, האט דער סטייפלער גאון איר געזאגט: "יעדער מענטש שרייבט מען אפ ראש השנה וויפיל כח ער וועט האבן און וויפיל ער זאל זיך מוטשען וכו', דערפאר אז עס איז אייך אנגעשריבן נישט צו האבן כח, מיינט נישט

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף זענען מיר ממשיך דעם צווייטן און לעצטן חלק פונעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין וויליאמסבורג יע"א, דעם פארגאנגענעם דינסטאג פרשת צו, שנת תשפ"ג לפ"ת ק"ת.

דרה ארץ אין פתח
עס דארף זיין 'דרה ארץ' אין פתח. איינע פון די זאכן וואס מיינט דרה ארץ איז אז בשעת מען לערנט עסט מען נישט.

מען קען נישט מאכן צו לאנגע שיעורים, מען קען נישט האלטן קינדער צו לאנג אויף איין פלאץ. איבערהויפט די גאר קליינע קינדער פון דריי יאר, קען מען נישט האלטן אפילו פאר צוואנציג מינוט אויף איין פלאץ, מען דאווענט א שטיקל פונעם דאווענען, אדער זינגט מען מיט זיי אביסל ניגונים פונעם יום טוב וואס קומט, אין די פאר טעג וואס מען האט נאך ביז'ן הייליגן יום טוב פסח דארף מען אויסניצן נאכאמאל זינגען מיט זיי: "קדש", "טאטע לעבן", "א מחיה פסח", "א מחיה מצה", "א מחיה אידישקייט", "א מחיה צניעות", "א מחיה צו זיין א איד", נאך פופצן מינוט דארף מען זיי שוין לאזן זיך אויפשטעלן פון פלאץ און ארומגיין.

אויך דארף מען וויסן וויפיל מאל א טאג מען קען זיי אוועק זעצן פאר פופצן מינוט.

אפילו די עלטערע קינדער קען מען אויך נישט האלטן צו לאנג אויף איין פלאץ, אן זיך אויפשטעלן און אן זיך רירן, מען געבט א שיעור פון א האלבע שעה, א דריי פערטל שעה, מערסטנס א שעה, דערנאך קענען זיי ארויס גיין כאפן א טרינק און גיין אין בית הכסא, צומאל קען מען אויך מאכן א קליינע ריסעס.

עס מוז זיין הארץ
אבער אויב האט דאס קינד יא געגעסן אינמיטן שיעור, וויל איך נישט אז די סקול זאל ווערן געפירט ווי א מאשין, סיסטעמאטיש, אן קיין הארץ און געפיל, עס מוז זיין הארץ,

דער אייבערשטער באצאלט

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זיין פרייליך צו לערנען מיט די תלמידות. אז מען טוט פאר'ן אייבערשטן, מען טוט פאר'ן רב'ן, און מען טוט פאר אידישע קינדער, וועט אייך דער אייבערשטער באצאלן, איר זאלט האבן נחת פון אייערע קינדער.

ווען וועל איך האבן אביסל צייט פאר מיר? איך פארשטיי אז עס זענען דא לערער'נס וואס טראכטן: 'איך געב זיך אזויפיל אוועק פאר

מענטשן וועלן זיך וואונדערן: "וואו האסטו דאס געטראפן? איך בין דאך אויך געווען ביי יענעם געשעפט, ווי אזוי האסטו געטראפן אזעלכע שיינע הערליכע זאכן?" דער ענטפער איז, אז מען טוט פאר'ן אייבערשטן, מען טוט פאר'ן רב'ן, און מען טוט פאר אידישע קינדער, העלפט דער אייבערשטער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן א פרייליכן יום טוב און אסאך הצלחה.

היזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארליר נישט דעם קינד

איך האב געהערט זייער א שיינע מצווה, א מצווה פון חינוך; דער גוי וואס האט ערפינדן די זאך פון לעקטערס, ווען ער איז געווען א קינד, איז ער איין טאג אהיים געקומען פון סקול מיט א פארמאכטע ענוועלאפ, ער זאגט פאר זיין מאמע אז דער טיטשער האט אים געהייסן איבער געבן דעם בריוו פאר זיינע עלטערן, די מאמע עפנט דעם ענוועלאפ, זי ליינט עס און הייבט אן וויינען, פרעגט דער קינד זיין מאמע: "מאמי, וואס שטייט אין דעם בריוו? פארנוואס וויינסטו?" זאגט זי אים: "איך וויין פאר שמחה! איך האב באקומען א בריוו פון דיין סקול, וואו מען לויבט דייך זייער שטארק אויס, זיי זאגן אז דו ביזט זייער א קלוג קינד, דו ביזט קלוגער פון אלע די יינע חברים, דו ביזט קלוגער פון די יינע טיטשערס, די סקול האלט אז פאר דיין טובה זאל איך דיר דינגען א פריואטע טיטשער וואס זאל לערנען מיט דיר, פדי דו זאלסט קענען מער מצליח זיין, ופך הנה, זי האט אים געדינגען א פריואטער לערנער, און ער איז אויסגעשטיגן צו זיין זייער קלוג, און אזוי האט ער ערפינדן די זאך פון לעקטערס, און די גאנצע וועלט האט הנאה פון אים.

יארן שפעטער ווען זיין מאמע איז שוין אנוועק, האט ער דורך געקוקט דעם הויז וואו זיינע עלטערן האבן געוואוינט, ער האט געקוקט זייער איבער געבליבענע חפצים, אינמיטן האט ער באמערקט דעם בריוו וואס די סקול האט אהיים געשיקט מיט אים, האט ער עס אנגעהויבן ליינען, ער האט נישט געקענט צו זיך קומען וואס ער זעט דארט שטיין, עס איז געשטאנען אזוי: "דיין קינד איז א משוגענער, דיין קינד איז נישט קיין נאראמאל קינד, ער קען נישט צוריק קומען ביי אונז אין סקול!" האט ער פארשטאנען אז ווען די מאמע האט געוויינט ליינענדיג דעם בריוו האט זי געוויינט פון טרויער, זי איז געווען זייער צעבראכן אז די סקול ווארפט ארויס איר קינד, א מאמע האט דאך ליב איר קינד, א מאמע האט רחמנות אויף איר קינד, נאר די מאמע איז געווען זייער קלוג, זי האט געהאט די חכמה אים נישט אינגאנצן צו פארלירן, זי האט געטראכט: 'אז די סקול האט אים ארויס געווארפן פארנוואס דארף

תלמידות, ווען וועל איך האבן אביסל צייט פאר מיינע געברויכן? זאלט איר וויסן, מען קען א גאנצן טאג ארומגיין אין געשעפטן און צום סוף האט מען גארנישט געטראפן... ווידער אז מען טוט פאר'ן אייבערשטן, מען טוט פאר אידישע קינדער - קומט אריין די ברכה, מען גייט אריין אין איין געשעפט און מען טרעפט דאס וואס יענער האט געווארפט זוכן א גאנצן טאג, עס זעט אויס ממש ווי מען האט דאס אנגעגרייט פאר מיר.

איך אים דאס זאגן? איך וועל אים ענדערש זאגן אז די סקול האלט פון דיר מוראדיג, דו ביזט מוראדיג חשוב אין זייערע אויגן, און דאס האט אים אויפגעבויעט.

ווען איך האב געהערט די מצווה, בין איך מוראדיג נתפעל געווארן, מען זעט וואס הייסט א קלוגע מאמע, זי בוט אויף אירע קינדער.

מען טאר נישט צעברעכן א קינד

חינוך איז זייער א וויכטיגע זאך, עלטערן דארפן זאגן פאר קינדער וואס צו טון, און מען דארף קנסיגען קינדער, בפרט קליינע קינדער דארף מען אויסלערנען אז דאס טוט מען נישט און דאס טוט מען נא. אבער ווען מען איז מחנה דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו צעברעכן דעם קינד; זאל דאס קינד טון די ערנסטע זאך וואס עס קען נאר זיין, זאל א קינד טון א זאך וואס מען דארף אים יעצט וויכטיג מחנה זיין, מען דארף אים וויכטיג אויסלערנען ער זאל עס געדענקן אויף אייביג, אבער מען דארף געדענקן אז מען טאר נישט צעברעכן א קינד, מען טאר נישט וויי טון א קינד, מען טאר נישט אפזיגלען א קינד מיט א שלעכטע נאמען.

כאטשיג 'פערציג טויזנט מאל...

איך דארף פון דעם אסאך רעדן ווייל מיר אלע זענען געשלאגן דערין. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט: א קינד הערט במשך זיינע קינדער יארן כאטשיג 'פערציג טויזנט מאל' די ווערטער: "דו טוינסט נישט", "דו ביזט נישט", "פון דיר וועט שוין גארנישט זיין", "איך האב געוואוסט אז דו קענסט נישט", "דו ביסט אויס, זעסט אז דו קענסט נישט" "דו ביזט א מענטש וואס פארקעסט", "איך האב געוואוסט אז דו פארקעסט", "דו ביזט א שלאך", "דו ביזט א פוילער", די אלע ווערטער טאר מען נישט זאגן פאר א קינד.

געזונטע קינדער

טייערע עלטערן! לאמיר זיך יעצט מחזק זיין, לאמיר זיך יעצט פארנעמען, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן נישט צעברעכן די קינדער. ווייל מיר ווילן דאך נאר איין זאך, מיר ווילן האבן געזונטע ערליכע קינדער, די פאר יאר גייט דורך,

און די קינדער וואקסן אויף, זיי האבן חתונה, וואס איז דער עיקר וואס מען וויל? מען וויל האבן געזונטע קינדער.

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר זענען זוכה צו האבן א חשוב'ע מיידל סקול, א "בית פינא", וואו די מנהלת און אלע לערער'נס ווייסן און חזר'ן, און דאס איז אן עיקר אין סקול אז מען קען נישט צעברעכן א קינד, א לערער'ן וואס צעברעכט א קינד ווערט אפגעזאגט.

מען קען נישט נעמען א קינד און זאגן: "דו ביזט א נישט", "דו ביזט א שלאך", "דו ביזט א פארקעסער", "אייביג פארקעסטו צוריק צו ברענגען זיינע צעטלעך", "אייביג פארקעסטע זיינע זאכן; ווען דו האלסט דיין בוך אינדערהיים בלייבט עס אינדערהיים, און ווען דו האלסט דיין בוך אין סקול בלייבט עס אין סקול", און זיכער קען מען נישט פארשעמען א קינד און זאגן: "דו פארשטייסט נישט קיין לערנען", - ווייל וואס האט א מיידל פון אלע אירע יארן וואס זי האט געלערנט אין סקול? נאר די גוטע מדות און די וויכטיגע הלכות וואס מען לערנט זיי אויס, די אלע איבריגע זאכן וואס מען לערנט מיט זיי - טאר מען נישט דאס אויסניצן צו צעברעכן די קינדער.

א פארהער פון בראשית ביו ויחי

איך וואוין אין א בנן מיט אסאך משפחות, איין טאג ווען מיין טאכטער האט זיך געשפילט מיט איינע פון די שכנים, קומט זי מיר זאגן: "שאטי, נאך א מזל איך לערן אין ברוסקב, יענע שכנה האט היינט א ריזיגע פארהער פון אנהייב בראשית ביו נאך ויחי!" איך טראכט צו מיר, אפילו מיט אינגלעך טוט מען עס נישט, מיט מיידלעך זאל מען דאס טון?! צווייטנס, א מיידל טאר דאך נישט לערנען קיין תורה, דער זעלבער באשעפער וואס האט געהייסן פאר מענער לערנען תורה זאגט אז א פרוי טאר נישט לערנען קיין תורה, עס איז נישט דא אין דעם קיין שום מחלוקת.

אונדאי לערנט מען אויך ביי אונז אין סקול הלכות, ווי הלכות שבת - דאס לערנט מען זייער פניי, און אנדערע הלכות, וואס זיי דארפן וויסן אין לעבן, אבער מאכן א פארהער פון אנהייב בראשית

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכ'ן פארלערנען דעם בלאט גמרא.

די פרשה פונעם 'אותו האיש'

די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין קו: ובהוספת הגירסא במסורת הש"ס): "לעולם תהא שמאל דוחה, וימין מקרבת"; ווען עס קומט צו מחנה צו זיין קינדער אדער תלמידים, דארף מען טאקע זאגן מוסר, אבער מען דארף געבן מער חיזוק און מער ליבשאפט, ווי אנוועקשטופן, ווייל די גאנצע פרשה פונעם 'אותו האיש' איז נאר געווארן צוליב דעם וואס א רבי האט אנוועק געשטיפט זיין תלמיד מיט ביידע הענט.

עס איז היינט דא איבער א 'ביליאן' קריסטן איבער די וועלט, אידישע קינדער ליידין אזויפיל צרות פון זיי, צענדליגער שחיתות און הריגות האבן זיי שוין געמאכט מיט אונז, ווי אזוי האט זיך אנגעהויבן די גאנצע פרשה?

דערציילט די גמרא; ווען יהושע בן פרחיה האט זיך צוריק געקערט מיט זיינע תלמידים קיין ירושלים זענען זיי איינגעשטאנען ביי א גאסט הויז, האט ער זיך אנגערופן צו זיינע תלמידים: "קוקט, עס איז אזא וואוילע אכסניא, אזא שיינע אכסניא, אזא געשמאקע אכסניא", איז געווען א תלמיד - דער אותו האיש - וואס האט געמיינט אז ער מיינט אויסצוריעמען די פרוי פונעם בעל אכסניא, איז ער געגאנגען לויפן קוקן ווער די פרוי איז, איז ער צוריק געקומען זאגן פאר זיין

באקומען זיין עונש, יעצט דארף מען אים שוין צוריק נעמען.

וועם דארף מען אוועק שיקן פון ישיבה?

עס איז זייער שווער צו זיין א ראש ישיבה, ווייל עס איז דא אמאל וואס מען דארף יא אינגאנצן פארשיקן א בחור. מוהרא"ש זכרונו לברכה האט מיר געזאגט: "אויף איין זאך זאלסטו אכטונג געבן וואס אויף דעם מוזטו אוועק שיקן פון ישיבה, א בחור וואס איז נישט געזונט, א חוטא ומחטיא, ער נעמט א צווייטע בחור און שעדיגט אים, אזא בחור קענסטו נישט האלטן אין ישיבה".

איך האב דאס שוין געמוזט אפאר מאל טון, איך האב געדארפט זאגן פאר א בחור: "דו ביסט נישט געזונט קענסט נישט קומען אין ישיבה!" ווייל אז ער מאכט קאליע אנדערע בחורים, בלייב איך באלד אן א ישיבה; נישט אז איך דארף א ישיבה, נאר באלד נעמט ער זיי אוועק פונעם אייבערשטן רחמנא לצלן.

זייער אסאך מאל שיק איך אוועק בחורים פון ישיבה, ווען מען קומט שפעט, אדער ער איז נישט געגאנגען נאך געלט, דאס מיינט נישט אז איך ווארף אים ארויס, נאר איך זאג אים: "דו מוזט אהיים גיין ווייל דו קומסט שפעט!" דאס מיינט וועק זיך אויף, שטיי אויף צייטליך, אדער: "ביסט נישט געגאנגען נאך געלט קענסטו נישט זיין דא אין ישיבה!" אז ער וועט גיין נאך געלט קען ער צוריק קומען אין ישיבה.

רבי: "איךע אויגן זענען נישט אזוי שייך", האט דער רבי געשריגן אויף אים: "וואס איז מיט דיר? דו קוקסט אויף א פרוי?! איך רעד פונעם גאסט הויז, נישט פון די פרוי!" ער האט אים ארויסגעווארפן פון ישיבה און געלייגט אין חרם, איז ער זיך געקומען בעטן איינמאל און נאכאמאל: "נעם מיר צוריק אין ישיבה!" נעם מיר צוריק אין ישיבה! און דער רבי האט זיך נישט וואוסענדיג געמאכט פון אים.

ביז איינמאל האט דער רבי יא אפגעמאכט אז ער וויל אים שוין צוריק נעמען, איז דער תלמיד אנגעקומען פונקט אינמיטן דאווענען, ווען דער רבי האט געהאלטן אינמיטן ליינען קריאת שמע, וואס דעמאלט טאר מען גארנישט ענטפערן, דער תלמיד האט באשלאסן אז יעצט איז די לעצטע מאל וואס ער פרובירט מען זאל אים צוריק נעמען, דער רבי האט אים געוויזן מיט'ן פינגער ער זאל ווארטן ביז ער וועט ענדיגן קריאת שמע, אבער דער תלמיד האט נישט פארשטאנען, ער האט געמיינט אז דער רבי וויל אים נאכאלץ נישט צוריק נעמען, איז ער גלייך ארויס לתרבות רעה.

דאס איז א סימן אז ער וויל זיין גוט

זעט מען פון דעם, אז א מענטש קומט זיך בעטן איינמאל און נאכאמאל מען זאל אים צוריק נעמען, איז דאס א סימן אז ער וויל זיין גוט, דארף מען אים צוריק נעמען; מען האט אים שוין ארויס געווארפן, ער האט שוין

קומענדיגע וואך

- אין די בריוו אפטיילונג
- זאל מען נאר קוקן אויף די גוטע זאכן, אדער דארף מען מתנדב זיין די קינדער?
- מעג מען געבן פעטש פאר קינדער ווען עס העלפט נישט עפעס אנדערש?

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

שמעו ותחי נפשכם -

המשך חיזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

>>> פארזעצונג פון עמוד ב'

ביז נאך ויחי?! איך טראכט צו מיר, רבונג של עולם וואס זענען די תלמידות שולדיג? וואס וויל מען פון זיי? וואס גייט דאס זיי העלפן אין לעבן? איינמאל זיי האבן חתונה וואס דארף זי יעצט וויסן די אלע פסוקים? וואס דארף זי יעצט וויסן די אלע מדרשים? אנוואי דארף מען אויסלערנען גוטע מידות, מען לערנט זיי אויס אז מען דארף מתנדב זיין אין לעבן, און מען דערציילט זיי סיפורי צדיקים, אבער סתם נעמען קינדער און זיי אפזיגלען: "דו ביזט א שוואכע אין לערנען", "דו ביזט א שוואכע אין דאס", און "דו ביזט א שוואכע אין יענץ", וואס דארף מען די אלע זאכן?!

זייט די קלוגע מאמע

איך בעט אייך טייערע עלטערן! סיי די מאמעס וואס שיקן די קינדער דא אין סקול און סיי די וואס שיקן נישט דא, צעברעכט נישט אייערע קינדער, זיגלט נישט אפ אייער קינד מיט שלעכטס! אז איר האט באקומען א בריוו פון סקול אז אייער מיידל איז נישט גוט, דארפט איר דאס נישט פארליינען פאר'ן קינד, זייט די קלוגע מאמע, ליינט פאר דעם בריוו פאילו עס שטייט דארט אז דיין טישטער האלט מורא'דיג שטארק פון דיר; מיט אביסל שקל קען מען מורא'דיג מאכן שלום און אויפבויען קינדער.

(גענומען פון א חיזוק שמועס, חודש טבת שנת תשע"ז לפרט קטן)

ווי אזוי געבט מען אריין א חשק אין בחורים אויפצושטיין אינדערפרי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

קודם אגרויסן יישר כח פאר די פילע חיזוק וואס מיר באקומען פון אייך דורך אייערע געוואלדיגע שיעורים האבן וואס מיר זענען זיך ממש מחיה.

מיר האבן צוויי בחורים אינדערעיהיים און מיר דארף הדרכה ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט זיי, ווי אזוי זיי מחנה צו זיין, ווי אזוי אריינצולייגן אין זיי א חשק צו לערנען און דאווענען און זיך אויפצופירן ווי עס דארף צו זיין.

בפרט ווי אזוי זיי זאלן האבן חשק אויפצושטיין אינדערפרי, עס איז זייער שווער זיי ארויסצושלעפן פון בעט זענען צופרי.

א גרויסן יישר כח נאכאמאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת מקץ - חנוכה, ד' דחנוכה, כ"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינטיגע צייטן ווען די גאס איז זייער מסופן דארף מען זייער אכטונג געבן אז די קינדער זאלן ליב האבן זייער היים, די קינדער זאלן וועלן פארברענגען אין שטוב און זיי זאלן ליב האבן זייערע עלטערן.

רבי נתן האט געזאגט: "עס איז ביי מיר חשוב צו מחנה זיין מיינע קינדער, פונקט ווי אויפשטיין חצות און זאגן 'תיקון חצות'; אז מען וויל אויפשטיין ביי חצות זאגן תיקון חצות, דארף מען זיך לייגן שלאפן פרי, רבי נתן האט אבער נישט געוואלט גיין שלאפן פאר זיינע קינדער קומען אהיים ווייל ער האט זיי געוואלט מחנה זיין, ער האט געוואלט ליינען קריאת שמע מיט זיי, זיי מחנה זיין צו מאכן ברכות, אנגרייטן עגל וואסער וכדומה. ווייל א קינד וואס זיינע עלטערן האבן אים שיינערהייט דערמאנט נאכט נאך נאכט צו ליינען קריאת שמע, אים איז גרינגער דאס צו טון וויין גאנץ לעבן; אונדא דארף יעדער מענטש חיזוק, יעדער מענטש האט א יצר הרע וכו' וכו', אבער מיט א גוטע חינוך איז דאס יראת שמים און אידישקייט איינגעבאקן אין הארצן. בנוגע וואס איר פרגעט ווי אזוי מען קען מאכן די בחורים זאלן וועלן אויפשטיין אינדערפרי; דאס איז א פראגע מיט וואס אלע עלטערן מוטשען זיך, אלע זוכן עצות ווי אזוי מען קען מאכן די בחורים זאלן אויפשטיין. מען דארף געדענקען וואס דער רבי זאגט: "מיט גוטן פועל'ט מען בעסער ווי מיט שלעכטן"; נאך האט דער רבי געזאגט: "אויב מען

זעט אז מען האט גא גע'פועל'ט מיט שלעכטן, זאל מען וויסן אז מען וואלט דאס געקענט פועל'ן אסאך גרינגער און שנעלער מיט גוטן"; איך געדענק ווען איך בין געווען א בחור איז מיר אויך שווער געווען אויפצושטיין פארטאגס וכו', פלעגט מיי מאמע - זאל זיין געזונט און שטארק - זיצן ביי מיי בעט פארטאגס און מיר וועקן, זי האט זיך אזוי געבעטן ביי מיר איך זאל אויפשטיין, זי פלעגט רעדן אזוי שיי און זינגען ניגונים איך זאל גיין לערנען, אז איך האב געמוזט אויפשטיין. ווען מען רעדט מיט שיינעם צו די קינדער וועלן זיי זיכער פאלגן.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט פונעם אהבת ישראל זכותו גג עלינו, אז ווען ער האט זיך אריין געצויגן קיין מארמאראש וואו עס האבן געוואוינט אידישע קינדער וואס זענען געווען זייער ווייט פונעם דרך התורה והמצוות, האט מען אים געפרעגט: "ווי אזוי וועט דער רבי קענען פועל'ן ביי די מארמאראשע אידן זיי זאלן תשובה טון, זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין?" האט זיי דער אהבת ישראל געענטפערט: "איך וועל זיי אזוי ליב האבן, ביז זיי וועלן פאלגן וואס איך לערן זיי, און וואס איך פארלאנג פון זיי"; זעט מען אז מיט ליבשאפט קען מען אלעס פועל'ן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסוקים): "לעולם תהא שמאל דוחה, ומיין מקרבתי"; ווען עס קומט מחנה צו זיין קינדער אדער פלמידים, דארף מען טאקע זאגן מסור, אבער מיט די רעכטע האנט זאל מען זיי מחזק זיין, דאס הייסט מען דארף געבן מער חיזוק און מער ליבשאפט, ווי אנוועקשטופן. דער אמת איז, ווען די קינדער זענען נאך יונג, דעמאלט איז דער ריכטיגער צייט פון חינוך, דעמאלט איז דער צייט פון "שמאל דוחה", זיי מחנה זיין מיט דרך ארץ. קינדער זאלן וויסן אז א ווארט פון טאטע מאמע איז זייער חשוב און מען קען זיך נישט שפארן וכו'. ווען מען דערזעט זיך שוין מיט קינדער פון פערצן יאר און העכער, דעמאלט דארף מען שוין זייער אכטונג געבן מען זאל זיי נישט פארלירן, מען דארף מער פארברענגען מיט זיי וכו', דעמאלט איז דער צייט פון "ימין מקרבתי".

ליידער זעט מען זייער אסאך משפחות וואו מען איז נישט מחנה די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג, שפעטער וועקט מען זיך אויף - ווען די קינדער זענען שוין עלטער, אבער דעמאלט דארף מען שוין אכט געבן מען זאל זיי נישט פארלירן.

נאך אלע עצות דארף מען גוט וויסן אז דער עיקר עצה אויף גוטע קינדער איז "תפילה"; מוהרא"ש האט דערציילט אז א איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גג עלינו, ער האט אים געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער; האט דער הייליגער

חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאקייט, און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיינ מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט זיך יעדן טאג אויסוויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער". דערפאר זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זוכה זיין צו ערליכע קינדער, געזונטע קינדער און קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן ענק זאלן זען אסאך אידיש נחת פון ענקערע קינדער, אמן.

א פרייליכן שבת.

... (עצמו אמונה חלק ב', מכתב קמה)

מעג מען לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן אויב מען מעג לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה ערב שבת קודש, אדער סיי ווען.

א גרויסן יישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו לאזן קינדער אליינס גיין אין מקוה; קינדער קענען בשום אין פנים וואפן נישט גיין אליינס אין מקוה.

ליידער זענען דא נישט געזונטע מענטשן וואס זוכן צו כאפן קרבנות וכו', דער אייבערשטער זאל אפהיטן אז מען פאלט אריין אין זייערע הענט, מען קען ווערן אומגליקליך פאר'ן לעבן.

קינדער טארן נישט גיין אין מקוה נאר מיט זייערע עלטערן; פארשטייט זיך אז מען דארף אכטונג געבן צו גיין אין א צייט ווען די מקוה איז ליידיג. עס איז נישט גוט צו גיין אין מקוה ווען עס איז אנגעפולט מיט מענטשן, אפילו אן קינדער, פל שפן ווען מען גייט מיט קליינע קינדער דארף מען מער אכטונג געבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצ'חה אין אלע ענינים.

... (עצמו אמונה חלק ב', מכתב קנג)

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 / חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080 / בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370